

Önce

– Âşık TARSUSİ · 24 Kasım 2017

Ey Sâlik!

Sen gibi düzenim vardı dünyada,

Ecel vakti gelip ölmeden önce;

Hazineler benim sandım rüyada,

Uyanıp eli boş kalmadan önce..

Koşardım kolunu açmış bağlara,

Doruğu kar kaplı yüce dağlara;

Benden selâm olsun bütün sađlara,

Uyanın! Azrâil gelmeden önce..

Nefsim aldatırmış nasıl da beni,

Yitirdim benimdir sandığım teni,

Uyarırım eğer anlarsan seni,

Ömrünün miâdı dolmadan önce..

Nereye kadar bu ölmem sanısı?

İnsanın marazı, genel kanısı;

Nefsin ıslâhı şart Kur'ân tanısı,

Cenâze namazın kılmadan önce..

Uđra kabristana etsinler hitap,

Esmâ-ül Hüsna'ya kâinat kitap;
Nefis hevâlarla düşürür bitap,
Niye geldiğini bilmeden önce..
En büyük hasımın, olur mu hayrı?
Allah'la seni hep koymakta ayrı,
Rezil rüsvâ eder fark eyle gayrı,
Herkesler kınayıp gülmeden önce..
Tarsûsî ömrünce Hakk'a yürüdü,
Gönlü değil lâkin beden çürüdü,
Nefsi Aşk peşinde nice sürüdü,
Mecâzda Allah'ı bulmadan önce...
"Adem KAÇAR - 20/11/2017"